

Så spørger jeg hr. Jan Petersen: Vil folk så melde sig ud af fagforeningerne. Det vil de ikke. Så spørger jeg: Hvordan kan det så være, at man er bekymret, for folk er jo stadig væk medlem af fagforeningen, og forslaget berører jo kun virksomheder, der har overenskomster, og det bliver de ved med at have? Så svarer hr. Jan Petersen: Det er, fordi folks forhold bliver forringet.

Kan hr. Jan Petersen ikke se, at der ikke er hold i påstanden? Folk vil stadig væk være medlem af fagforeningen, overenskomsterne består, og så er der jo ingen grund til at være bekymret. Beskyttelsen er akkurat lige så god efter dette lovforslags gennemførelse, som den var før.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo forunderligt at høre, hvordan Socialdemokratiets ordfører kører rundt i argumentationen for eksklusivaftaler: Det er helt i orden med urimeligheden, hvis bare man ved det, når man har søgt jobbet.

Det er da egentlig tankevækkende. Det er især tankevækkende, når der er områder, som er hundrede procent reguleret af eksklusivaftaler. Hvis man er frisør og man gerne vil have et job, er situationen jo den, at man ikke kan være lønmodtager uden at være bundet af en eksklusiv aftale.

Så er svaret, at man altså bare kan vælge at lade være. Men hvad er det, man kan vælge at lade være med? Det er, at man kan vælge at lade være med at udøve sit fag, man kan vælge at lade være med at kunne være lønmodtager. Det er et frit valg, der vil noget!

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

For Enhedslisten har der jo været en snæver sammenhæng mellem de indgreb, der har været over for arbejdsløse og over for flygtninge/indvandrere i form af nedsatte ydelser, og så det indgreb, vi ser nu. For os at se har man banet vejen ved at forringe folks levevilkår markant.

Jeg vil gerne høre Socialdemokratiet, der jo deltog i forliget om det, om de ikke også ser en sammenhæng dér. Er det ikke sådan, at ved at man har forringet de sociale ydelser, er der langt flere, som er så pressede, at de føler sig nødsagede til at gå ud og arbejde på løn- og arbejdsvilkår, som ikke er rimelige? Det løntryk og det lønpres, der bliver talt meget om fra Østarbejdernes side, er man selv med til at producere via de forringelser af de sociale ydelser, som man

har været med til at gennemføre. Har man slet ingen bekymring på det felt fra Socialdemokratiets side?

Formanden:

Hr. Jan Petersen, og så har jeg hr. Anders Samuelsen på listen.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu sagde hr. Lars Barfoed i et tidligere indlæg, at jeg virkede noget bekymret, og jeg kan da sige til fru Pernille Falcon, at vi godt kan være bekymrede over, hvordan arbejdsmarkedet udvikler sig på lavtlønsområderne, såfremt man svækker instrumenterne, som en overenskomst kan etableres med.

Der er også forslaget om – det er ikke det forslag, der er fremsat her, men det ligger og rumler i en eller anden kasse langt væk – hvordan man på nogle af de områder kan vælge at bruge eksklusivbestemmelser som et bidrag til at kunne sikre en ordentlig håndhævelse af aftalerne, når de er indgået.

Dermed så også mit svar til hr. Lars Barfoed. Det kan godt være, at hr. Lars Barfoed synes, at jeg går i en tåge, men det er så, fordi regeringen i den grad lægger et tågeslør ud over det her.

Jeg har ikke nogen generel frygt for, at fagbevægelsen taber i stribevis af medlemmer, men jeg kunne have en frygt for, at det blev sværere at organisere de uorganiserede virksomheder. Jeg synes, at jeg finder dækning for det i den balance, der er imellem, hvor mange organiserede og hvor mange uorganiserede arbejdsgivere der bliver slæbt i Arbejdsretten, for 80 pct. af sagerne er stadig væk blandt uorganiserede arbejdsgivere.

Så når vi ser bort fra alt det her ideologiske, og hvad der ellers bliver ført frem her – friheden, som vel er væsentlig for os alle – står tilbage, at der er nogle praktiske virkninger på det danske arbejdsmarked, som jeg synes bør bekymre en konservativ repræsentant, nemlig at regeringen her direkte kan belønne uorganiserede arbejdsgivere og dermed også give et bidrag til, at der bliver mindre organisering dér.

Det er klart, at der så er nye medlemmer, der ikke kommer dér, hvor det måske var vigtigst, at vi fik bedre snor i det, også af hensyn til de arbejdsgivere, som har orden i det. Jeg synes ikke, det vil være rart, hvis f.eks. den danske hotel- og restaurationssektor vil blive præget af mere og mere uorganiserede forhold. Det ville også være